

Szerkesztőség

Kaszinoy-utca 1. szám földszint. Bérmentelen leveleket csak ismert kőztől fogadunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal

Petőfi-utca 1. sz. (Ungorleider Albert könyvnyomdájában.)

Hirdetések díjazása szerint.

Egyes szám 5 kr., ünnep- és vasárnap utáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak

Table with subscription rates: Helyben házból hordva. Egész évre 12 frt, Fél évre 6 frt, Negyed évre 3 frt, Egy hónapra 1 frt. Vidékre postán küldve: Egész évre 14 frt - kr., Fél évre 7 frt - kr., Negyed évre 3 frt 50 kr., Egy hónapra 1 frt 20 kr.

Irodalom és társadalom

II.

Herkulesfürdő, július 15.

Honnan eredt ez az egyetlenség? ki a hibás: az Irodalom vagy a Társadalom? A kérdés megfejtése nem oly könnyű, mint fölvetése, mert hosszas fejlődés eredménye a mai állapot. Vissza kell mennünk a múltba, vissza irodalmunk és társadalmunk történelmébe, ha csak futó széttekintés végett is, hogy biztos alakra helyezkedve határozott feleletet adhassunk.

Renaissanceunk megindulásakor magyar társadalomról még szó sem lehet. Csak a II. József erőszakossága teremtett élénk közérzetet és egyetemesen nyilatkozó közvéleményt. Alkotmányosság, törvényesség, magyarság; a nemzet jelszavai lőnek; s az irodalom és társadalom e jelszavaktól zengett. Ez egészséges és természetes összhang azonban e két tényező közt még nagy fogyatkozásban szenvedett. A nép hangja még nem vegyült bele. A politikai nemzet voltaképpen nem volt egyéb, mint a nemesség; ez vitte a szerepet a közügyekben, az irodalom törekvéseiben és küzdelmeiben is. Az igaz: népérdeke és emberi joga még alig talál szótólóra az országgyűléseken, alig képviselőre a köztársaságban. A Martinovics jakobinismus leverve s a Bacsanýi demokratikus mozgalom levetve, — a Szentjóni Szabó „Együtt paraszt-ja, Csokonai „Szegény Zsuzsi-ja, s Fazekas „Ludas Matyi-ja, még csak kivételes jelenségek. Leginkább a nemesség eszméi és érzelmei tükröződnek vissza irodalmunkban. Még a népies iskola is a legörömebb menekszik a történelmi korbához a vitézi rendhez. Berzsenyi Dánielnek pedig már első ódája, mely kobán megmondja, a felkeltő nemesség és a szociális igazság, hogy régi magyar módon újra nyeregben ül. S lyrának lefenségesebb termékei, melyeket a „Magyarokhoz“, „Gróf Festetich Györgyhez“, „Felsőlúki Nagy Pálhoz“, „Gróf Szechenyi Ferenczhez“ és közéletünk többi kitünőségeihez írt, — leginkább a régi nemesi erkölcsöket emlegetik és ünneplik. Kisfaludy Sándor hasonlóképp a legotthonosabban találja a régi nemes várurak világában magát,

a Szentgyörgyiek, Kinizsiek, Pethőek, Törökök, Kanizsaiak, Gyulaffyak között, kik valamikor Vashan, Zalában, Somogyban hatalmaskodtak és mulattak, kiknek romantikus életétől visszhangzott a Tárika, Somlyó, Csobánca, Szigliget vára és vidéke. Valamennyi regéje hozzájuk fűződik, harcaikhoz, szórakozásaikhoz, örömeikhez és szenvedéseikhez.

A nép a politikába, s a népies a költészetbe csak később kezd benyomulni, — csak jóval 1825. után. Addig a mult eszméi uralkodnak, S minthogy a nemzet a multat régi dicsőségével a jelenben, I. Ferencz uralkodásának két első tizede alatt, megvalósítani, visszavarázsolni nem tudja, — lelke egész erejével soványg után. Volt az egész korban valami, mint Gyulai Pál helyesen észreveszi és megjegyzi, mi a sivár jelenből a mult felé vonzotta az elméket: a fölébredt hazafi-fájdalom és büszkeség érzése, a melancholia és ábránd különös vegyülete, melyet a költészet táplált, a tudomány szentesített. Horváth István a magyar öskérdés vizsgálatába merült, s csodás fölfedéseit lelkesülten várta az egész nemzet. Kőrösi Csoma Sándor elindult az őshazát keresni és számos fiatal ember keble dobogott hasonló vágytól. Majdnem egy időben foglalkoznak az ősi dicsőséggel Székely Sándor, Vörösmarty Mihály, Horváth Endre és Czuczor Gergely.

Ez ábrándozás kora egyébiránt nem maradt meddő. Ez alatt ujtotta és szépsítette meg Kaszinoy Ferencz a nemzeti nyelvet. Nagy elődje, Révay Miklós, a multba mélyedt: a Halotti Beszédhez, Könyörgéshez és Panaósi Enekehez, a régi magyarnyelv emlékeihez s a régi kódexek lapjairól olvassa ki és hirdeti szent lelkesedéssel nyelvünk törvényeit; mint a régi korpus jurisra hivatkozott büszke hazafissággal Nagy Pál, mikor jogainkat vitatta. Révay Miklós és Nagy Pál lábait alatt a mult képezi a hatalmas alapot, melyen bőszi alakok a magasba emelkedik. Kaszinoy sokkal magasabb esztetikai képzettséggel, sokkal szélesebb látással a jövőbe tekint, de nyelvújításának céljaira épp úgy felhasználja a mult elavult szavait, mint az élő tájszólások kincsét. Sokszor tisztelettel meghajol a törvények előtt, de sokszor azok ellenére,

erőszakkal csinál új szokot. A multat becsüli, de minden követelése modern. Éppen a mint Szechenyi, a ki Palladióként azért rőmbölt, hogy építhessen; az ő alkotmányt azért törte meg, hogy e nemzet újabbat és szebbet nyerhessen; azért áldozta fel a multat, hogy a jövő számára többet követelhesen S megalkotja Kaszinoy az egységes irodalmi nyelvet, Szechenyi Pesten az igazi országos középpontot; mert minden egyesület, melyet indítványozott, minden vállalat, melyet létrehozott, szinte kivétel nélkül Pest vagyoni, szellemi és szepizelési felvirágoztatására irányult, hogy innen indulhasson ki és ide futhasson össze a nemzeti élet és irodalom minden sugara.

S ekkor, az irodalom fejlődése után gyorsan fejlett és ifjonci pezsgéssel lüktetett a társadalom. De a politika mezejéről 1825-ig leszorított nemzet, most, a mint e mező újra megnyitott, egész zőmvel reányomult s minden a politika uralkodott. Előbb megfogott népszerűségéből valamit a költészetnek és tudománynak, de midőn könyvek helyett vezércikket és apró röpiratokat vetett a tömeg közé, midőn, mint Kemény Zsigmond élesen mondja, fölszines indítványozás és prózai verselés volt az egész tartalma: akkor a politikai irodalom, szónoklás és demokratikus irányával kényszerítette a költőt is, hogy ha olvastatni akar, verseiben a lyrikus helyett rhetor legyen, s a valódi költészet csak az által nyert engedélyt saját körében megmaradni. Ha legalább stíljére népszerű válik. S a nép lőn a nemzet — a politikában Deák és Kossuth, a népies a nemzeti — az irodalomban Arany és Petőfi által.

S minél jobban közeledett a nemzet szabadságharcra kitöréséhez: annál inkább a politikai életnek szolgálatába szegődött irodalma. Előbb csupán kísérője és kifejezője volt az alkotmányos küzdelmeknek; aztán izgatott szónoklása és szenvedélyes vezetője lett. Az epikában a honfoglaló Árpád és hősei háttérbe vonultak Rák Bende és társai előtt, kik az elveszett alkotmány kortestusáiban öklölöznek; a lyrában a szerelem öröme és buja helyett egyre sürűbben hallszanak a hazafiságnak és szabadságnak hangjai; a

drama a tisztujtást viszi a színpadra s az egyetlenségnek s emancipációnak rendezett tündétet. Végre a költészetet teljesen magába olvasztja a politika. A nemzeti szent lelkesedésnek, reménynek, költészeiségnek, haragnak, gyűlöletnek, bosszúnak lázas kifakadásai zúgnak a szónokok dörgő beszédeiből, szilaj átkai és veszkilátásai szakadnak le a költői lant csattogó hurjairól. A mi rövid szűnt az ágyuk dörgése és kardok vijjogása közt beáll, — azt leginkább a Kossuth philippikái és a Petőfi rhapsodiái töltik ki. Az elkeseredés és felláborodás kavargó vihara végletekbe sodorja a politikát, az egész nemzeti életet s az irodalom ott vergődik a végletek között. Nincs is előbb megpihenése, — csak a kimerülésben. — De a mikor a golyó utolsó szüvőt, a mikor a kard utóljára villan s a nehéz, fojtó csend leűt, mert a kik élnek, járnak busan, szótlanul: akkor az irodalom újra megzúll, s a nemzetnek vigasztalója, tanítója, buzdítója lesz. Magához von és edesget minden nemesebb törekvést, a nemzet szellemi életének minden ereje benne nyilatkozik. A ki lesújtotta a fájó csüggedést, a mult miatt, feledni bírja a kínos megütközést a jelenben. S megújítja bizó hitét a jövő iránt, — miad az irodalom egyesül, s az irodalom a hazafiságnak, nemzetiségnek és politikának menedéket ad.

Az irodalom ennek következtében magasra lendül, tudomány és művészet virágozik; a nemes foglalkozás a szellemeket fölneveli, megedzi, hittel és dicsőséggel koszorúzza meg. S mi lesz a köszönet érte? Nem a leghálásabb, nem a legörömebb. Mert a mint alkotmányos életünk újra megnyílik, — a politika zajosabb izgalma, mint az örvény sodra, úgy magához ragadja az embereket. Az egész ország ujjong és ünnepel, az alkotmány helyreállítása s a felelős magyar kormány kinevezése méltó ok is rá. Nagy és általános az öröm, a nemzet minden rétegére kihat, közönségre és íróra egyaránt. Pedig annak, kik az irodalmat a nemzeti szellem legszebb nyilatkozásának tekintik, ki előtt az örök eszmék kultusa a napi érdekek önző imádásánál többet ér, — lehetetlenség volt eszébe nem ötlennie, hogy e fordulattal irodalmunk-

ban némi szűnet, némi hanyatlás fog következni, mert a miniszteriumok szervezése s a hullámzó politikai élet árja az írókat nagybárára benyeli; s e hőzag mindaddig megérzik, míg új nemzedék nem lép a régi helyébe. Legszélesebb kritikuskunk, Gyulai Pál észrevette, s legörömebb kiadónk, Ráth Mór a hēzagot betölteni megkísérelte: áldozatkészsége által a régebbi írók egész sorozatának új kiadása és összegyűjtése indult meg; egymásután következtek a Csengery, Greguss, Ipolyi, Hunfalvi Pál, Kemény Zsigmond, Salamon Ferencz, Szabó Károly, Szilágyi Sándor tanulmányai, Arany, Eötvös, Tompa művei. De sem a sajtó, sem a közönség oly érdeklődést nem tanusított irántok, mint a mennyire érdemesek lettek volna. A politika láza az újság ingerének elmultával sem csöndesedett, sőt hevesült, a pártoskodás szenvedélye évről-évre nagyobb erővel tombolt, az érteket minden iránt megszübbasztotta, a mi körön kívül esett. A régebbi írók czyklusa félbeszakadt, új művek megjelenése egyre ritkábbnak esett, mert a következő írónemzedék nem az irodalom művelésében feszítette meg erejét: hanem az ocsó siker és gyors boldogulás lobogója alá esapott: a hivatalokban és politikai sajtóban keresett magának tevékenységet. Oda vonta az állás nyugalmát, ide csalta és csábította a sport láza. Teteszt neki a hajszá, melyet a hírlapíró eszmékkel és emberekkel űz, a kimerítetlen gazdagság a kérdésekben, melyek napról-napra felvetődnek, az örökös bizonytalanság a küzdelemben, melyen egyszerre támad és védekezik. A szépséges változatosság a fegyverekben, melyeket minden pillanatban megcsérélhet, a hatalomnak az érzése, hogy kedve szerint osztogathat kossort borostyánból meg tövisből, a biráskodás tiszte, hogy a hazafiság oszlopára vagy a pengellőre állíthat, végre az érintkezés közvetlensége, melyben közönségével űl; házába napról-napra ellátogathat, a társas körökben napról-napra találkozik véle; így rövid idő alatt a legjobb ismerőse, legbizalmasabb barátja lehet. Mindennek az egyre megújuló ingere és gyönyörű egyfelől, a magyarnak a politikára való tulajdonság hajlama másfelől azt okozta, hogy a napi és heti lapok száma nálunk ugy-

Az „ARADI KÖZLÖNY“ tárczája.

(Julius 18.)

Füüdő-saison.

VII.

Buziásról.

(A vidék. — A férjgyűlölet asszony. — A vége.) — Julius 16.

Kisétáltam a buziási gyönyörű parkba s megpihentem egy tetemes fa árnyékában, a melynek könnyen ingó leveleit s ezek rezgésének meláására kiegészítő neszt mindig szivesebben láttam s hallgattam, mint sok kiasszonyt, a ki az anyácskaja biztatására s az én gyönyörködésére drága zongorájukon a »Szüz imája“-t játszotta s még tán énekelt is hozzá.

A fa derekának goromba rovatú hánján terjengő forradások voltak, erőszak nyomai. Epekedési magaslátán valami elkeseredett szerelmek vágta be a kedves nevének kezdő betűit. Bosszantott, hogy ugyanily ostobaságot én is követtem el valaha. Fakéreghez folyamodni, hogy segejlen megovni a feledéstől »örök“ szerelmünk, megtanuljunk emlékeztünkben azt a nevet, a mely cseng, bong, zeng, mint az imára hívó ezüst harang vagy mint a lillemile búvós danája a szép tavasz aranyos reggelen. Szegény megbeszegett fa, mint iparkodik kiforrni a tuláradott érzelm barbarságának nyomait! S ki is forrja. Ez lesz az egykor imádottné monogrammmal járó épp oly alkalatlan puffadás, mint a hogy a legtöbb esetben összezúgorodik maga a szerelmes léleknek egykor imádottné tárgya oly határozottan valamivé. A miről sem a psychologia, sem a fiziologia nem igen tud számot adni. Erről is rád ismernek, kétlábu toltatlan állat!

Fenn a kétkben bárányfélhős fűrdöttek. Egyik kis csoportjuk hatalmas emberi alakká képződött, a mely mintha szónoklva földrengető eszméket szórna. Pár pillanat s a teremtés remekének impozáns alakjából egy óriási tánczó leűdve, majd gussalonyon fonogató leány lesz. Aztán? Sztóffszlik. Mi volt? Gőz. Mi lesz belőle?

Valószínűleg pára; hogy, ha megsűrsődik, lehulljon a földre és tapossuk — mint sarat.

Közeledő beszélgetés zaja arra ösztönzött, hogy felkeljek és rendbeszedjem magamat. Egy férfi és három nőalak tartott felém. Nem ismertem őket. A férfi öszülői kezdő, dalias terméű, igazi magyar alak; a hölgyek legidősbike magas terméű, teltségre hajlott matrona, aligha felül a negyvenen; a másik feketébe öltözött szintén magas, de plasztikailag szabályos terméű fiatal asszony, láthatólag teatvére az előbbinek, a harmadik 12—13 éves leányka, nagyon valószínűleg az idősebb hölgynek s a férfinak gyermeke. A mint később megtudtam, így is volt.

Hozzám érve, a férfi magyaros előzékenységgel üdvözölt s azt kérdezte, hogy ismerem-e Buziást, ha igen: lekötözött sziveségben részesíteném őket azzal, ha az érdekesebb részleteit megmutatnám. Különben is — folytatá mosolygva — ugy látom, hogy nem fogjuk el valami sürgős munkától.

Szivesen ajánlkoztam és a kölcsönös bemutatásból megtudtam, hogy D bácskai földesurral s családjal hozott össze a kedves véletlen. Kedvezőnek mondom; mivel nagyon, de nagyon kedves, művelt kis társasággal találkoztam.

Megtekintettünk néhány érdemesebb nyaralót és magán tulajdont képező kertet, majd az ebédhez ültünk Itt a hölgyek vették át a szót. Az ifjabb nem tartózkodott ismételve is kijelenteni, hogy ő nagyon jól érti itt magát; mire a nénie tréfásan azt mondta: hogy — no hát ideadják másodsor férjhez.

— Köszönöm a házasságot — válaszolt a kötődést kedvesen viszonozva a szép hölgy — elég volt egy sűttéből egy lepény.

A mint később tőle magától megtudtam, szerencsétlen házassága volt! de ettől férjének fél év multán bekövetkezett halálával szerencsésen megszabadult.

A »bakfis“ években — helyesebben szólva bakfisnak — lenni, nem hiba, nem is szégyen, — nem is szerencsétlenség, de mindenesetre alkalmatlan. Alkalmatlan magára a bakfisra, a ki maga sem tudja: a nagyokhoz tartozik-e vagy a kicsinyekhez,

s alkalmatlan a környezetére, a mely szintén nem tud vele mit csinálni. Így voltunk mi a különben okos, kedves kis Borcsával. Nagyon szerettük, hogy velünk volt, de jobban szeretünk volna nélküle lenni. Feszélyezte a társalgásunkat úgy témájában, mint a hangulat szabadabb szárnyalásában, s ő maga is belátta. Érezte ezt; de bármennyire szeretett volna akár egyszerre egészen nagy lenni akár kicsiny, nyé szugorodni, egyik sem volt lehetséges; arról szintén nem lehetett, hogy neki nagyon sokat nem volna ugyan még szabad érteni s mégis mindent tud. Végre is a »Vasárnapi Ujság“ segített rajtunk, a melyet minden vesztély nélkül a kezébe adhattam; ezzel aztán a másik asztalhoz vonult.

— Biz úgy van az, kedves barátom, folytatá a szép, fiatal hölgy — százsor inkább vén leányok vagy özvegynek maradni, mint balszerencsével menni férjhez. Ugyan mondja meg: melyik férfi oldalán lehetném én fel azt a nyugalmat, mondhatom, boldogságot, a mi igazán szerető testvérem és jó sógorom mellett osztályrészem? Női hivatást emleget ön? Ennek jó részét özvegy állapotomban is betölthetem; a másik rész oly annyira a szerencse kérdése, hogy valóban sorsjátéknak tekinthetjük, s ezek közül vajmi kevés kegyelje van a szerencse istenasszonyának. Nem én vagyok az oka, hogy a házasság kérdésében pesszimista lettem; az ékényszerített ez álláspontra elfogadására, a kinek nemes hivatása lett volna boldogítani, de e helyett csak szenvedést juttatott osztályrészemül.

— De hisz csak nem állítja nagysád azt, hogy minden férfi egyforma és olyan, mint férje volt?

— Hagyja el, uram; önök mindannyian különböznek egymástól bizonyos dolgokban, de sok tekintetben épp úgy egyenlők, mint a hogy mi hölgyek egy fa mintájára vagyunk alkotva; mindegyiknek más egyénisége van, de mindannyi nő: önök is mind férfiak s épen ez a körülmény teszi sorsjátékká a házasságot; én pedig komoly dologban játszani nem szeretek.

Nagybangu fiatal urak előre tuduló zaja szakította meg beszélgetésünk fonat-

lát. Hét-nyolcz ur: sarjadék — az első korosztályból — foglalt egy asztalnál helyet. Egy átlévezett névnapról jöttek; természetes hat, hogy volt fészéig, hangadás, ur tempó kivált, mikor látták, hogy hölgyek is vannak a teremben.

Nagy reményekre jogosító hazafijelöltek, szép jövőt ígérő kandidátus férfiak! — jegyzé meg gonyosan hozzám halolva a szép asszony s nem rosszul mulatva tanulmányoztuk a jövő reményeit, addig, a mi a fiatal hölgyek megengedheték maguknak ezt az élvezetet.

E közben öt óra lett; D. ur csatlakozott egy »kalabriászóló“ társasághoz és rám bízta a nők szórakoztatását. Elvittem őket egy ismerős nyaralóra, a hol kitűnő sziveséggel fogadtak. Az oszonna folyamán L. mérnök jött oda látogatába. — Egy igazán művelt, szellemes és szép férfiú.

En nem tudom: hogyan történhetett? Elég az hozzá, hogy mire beesteledett, az én fiatal szép özvegyem világszertei még a házasság fogalomkörét illetőleg is szembevetődött megváltoztak.

Este felé L. mérnök ur elkísérte a női társaság szállítására, hol D. ur már titrelmetlenül várakozott családijára. L. ur bemutatta magát D. urnak és engedélyt kért tőle, hogy családját többször meglátogathassa. L. ur magyaros sziveséggel fogadta, miközben sógorodjére tekintett. A szép, fiatal hölgy lesütött szemei arra ösztönöztek, hogy meg is szorítsa a mérnök kezét...

... Egy hónap mulva már a pap tette össze a két fiatal kezét. —

Monte-Carloi történet.

(Angol regény egy kötetben.) — „Aradi Közlöny“ számára fordította: — (S. folytatás.) LOTUSZ. M Á S O D I K F E J Z E T. Numero Treize. Ismét sok szem irányult Varuna felé, a ki még mindig Warrenderre tekintett és egészen nyugodt maradt, sápadtan és össze-szorított ajkakkal. A feltűnés, melyet ő keltett, nem látszott őt alterálni egy cseppet sem. Némely játékos titokzatosan mosolygott, vállat vont és ismét belemerült a számításokba, miáltal mások a legnagyobb érdeklődéssel figyelték Varunára, avval a szándékkal, hogy követik majd példáját, ha az tovább találna játszani. Merész kockázatossá legyőzhetetlen szerencsén vagy eszathatalan tervon látszott alapulni. Warrender restitelle izgatottságát, restitelle az örömteljes gyűlöletet, melylyel egy rakás aranyat és néhány bankjegyet nyujtott át madame Fanonak. Azt várta, hogy legalább egy mosoly jut neki köszönetül; azonban nagy csalódására nem aratott ily nemű hála kifejezést, csak rövid, hideg szavakban köszönte meg sziveségét, mire madame Fano felkelt és búszkán, fejét bólintva távozott anyjáról; nem sokára a szabadban látták mind a kettőt. Warrender még néhány pillanattig maradt, de nem játszott; különös, nem volt kedve, hogy a saját vagy a madame Fano szerencséjét próbára tegye; azonban még mindig érezte a szép asszony árnyékát közelében. Nem tudta magának megmagyarázni az uralmat, mivel gondolatain erőt vett e nő, pedig ugy volt. A többi férfiak és asszonyok előtte csak élettelen, festett automaták voltak, Varuna egyedül telt húsból és vérből, ő egyedül ingerelte tel. De a haroz, melyet Warrender belsőleg okozott, nem vált madame Fano előnyére. Mindig utálta a játékok, mennyivel inkább most, midőn ez egy asszonyban, Kilsyth Helena nővérében mutatkozott! Va. jon elképzelhető-e magát Helenát, mint szívja be e játéklarang romlott levegőjét? E gondolatnál összeborzadt. E mégis, hányszor hallotta Helenát olyan kifejezésekben beszélni anyjáról, a mi az imádásához hasonlított és testvérét csak lelkesséssel emlegette. Be kellett Warrendernek ismernie, hogy madame Fano egész lénye és szépsége ellentében állottak életműdjával. Fel lehetett-e tenni, hogy csak anyja játékdühének rabja? Nem. A párbeszéd, a minek ő is tanúja volt, bebizonyította eléggé, hogy ő is osztja e szenvedélyt és hogy mindketten a legméltatlanabb babonának áldozatai. Vajjon Varuna előzete a játéknál egy álma vonatkozik, vagy esetleg éppen a számszám, melyet caenyőjéért nyujtottak át neki? Vagy — itt eszébe jutott ama rejtélyes tekintet, melyet reá szegzett — lehetéges

felszaporodott, hogy Európának nincs egyetlen nemzete, melynek politikai sajtója aránylag akkora volna. Ez pedig az írora is, közönségére is nagy csapás, mert iradalmunkon a sajtó s annak napi szükségére uralkodik; s a napi szükségét pedig úgy látja el, a hogy tudja, sokszor a maga erejéből, még többször a földi lapokból.

Ime, így jutottunk a mai állapotba. A politikáló társadalom ragadta magát az iradalmat s rázkóttatta és rákényszerítette a tulságos politikálásra: az iradalom végre szelje össze minden erejét, ragadja ki és mentse ki a társadalmat megrögzött hibájából!

Székely Károly.

Uj főispán. A hivatalos lap közli: A belügyminiszterium ideiglenes vezetésével megbízott személyem körülmagyar miniszterium előterjesztésére: Szendrői György királyi tanácsost és Avamegye alispánját ezen megye főispánjává kinevezem.

Kelt Ischlben, 1888. évi július 9-én.

Ferenccz József, s. k.

B. Orczy Béla, s. k.

Katonai körökben azt hiszik, hogy a király ő felsége születésnapja alkalmával a hadseregben rendkívüli előléptésekre van kiírás. A legutóbbi delegációk ugyanis a fizeti létszám jelentékeny felemelést határoztak el s nem lehetetlen, hogy a kiállításban levő előléptések már közelebb fogantassanak, habár az erre megszávozott pénzösszeg csak az új évről részben a jövő év május 1-én lesz folyóvá téve s így meglehetően csak az érdekelt körök pinud desideriuma az egész „kiállítás”. — A második hadtest kerületében nében, héttel ezelőtt megkezdődött csapatátnevezések a mai nappal valószínűleg befejeződtek. A 3-ik nehéz üteg-hadosztály elhagyta Bécest s Przemyslbe vonult; a 2-ik gyaloghadosztály parancsnoksága, valamint a 3-ik s 4-ik gyaloghadnag parancsnokságát Bécest színtén elhagyta. A tiróli nagy hadgyakorlatok után itt is lesznek nagymérvű csapatátnevezések.

A párisi osztrák-magyar nagykövét H o y ó s L á z ó r ó t, mint írják, csak októberben megy szabadságra, szabadságidejét Dieppeben tölti. Párisi palotáját teljesen restaurálták; ez is amellé bizonyít, hogy Hoyos gróf nem fogja elhagyni párisi állását, s alapítván az a hír, hogy ő megy Londonba, Károlyi Alajos gr. helyére.

Külföld.

A július 14-iki nemzeti ünnepély Párisban, mint taviraktól jelentették, szépen sikerült. Ugy a csapatok kivonulása, mint a maire-ek tiszteletére adott lakoma zavartalanul ment végbe. Annál lakomább volt az ünnepélyt követő ajándék. Erre vonatkozólag Párisból a következő értesítést vesszük: A nemzeti ünnepélyt követő ajándék nagy nyugtalanságot keltett. Mindenféle zajos boulangeri tántorítás, verekedés s kifogás történt. A Rue Montmartre-n 11 óra tájt 2000 re rugó sokaság „Ejlen Boulanger! felzsalítás! Le Floquet-val!” kiabálások között nagy zavargást idézett elő. Az operatérén verekedésre került a dolog és a

volna-e, hogy az ő személye összeköttetésben állva madame Faunó ihletett? Megszólítása után nem lehetett feltenni, hogy ismeri beszéd vagy leírás követezésében és hogy benne megismert volna testvérének barátját. Bármilyen szókatlan volt is Varuna magviselése, hisz: köszönés elégé mutatva, mennyire bánta tettét és hogy belátta, hogy ez által hamis véleményt idézett elő maga felől.

Elmerülve a gondolatokban, Warrender is elhagyta a játéktereket. A lépcsőkön, melyek a Square-re vezetnek le, megszóllította egy nagyon csinos, divatosan öltözött, fehérvirág szerű fiatal nő, kit egy elismert szép öregedő, finoman öltözött férfi kísért és habozó odaadással teljesítette udvarias kötelességét.

— Nos, Warrender ur, — mondá a nő, — ki hitte volna valaha, hogy őnt ily rossz helyen lehet egyszer találni? Mióta van itt?

— Körülbelül két óra óta — felelt Warrender, viszonzva a köszöntést. Azonban nem volt tisztában a nő személyével. A következő szavak eloszlaták kétélyeit.

Mikor legutóbbi hallottam valamit ön felől, azt beszéltek, hogy őnt ismét napvilágra hozták előtört várokat. Páriban — oh akarom mondani — Mexikóban! Készen, kord Bertland, tudtam, hogy Pizzaró van összeköttetésben a dolog; de amint ön sokszor megjegyezte, mi Ausztráliának egy kicsit felültesek vagyunk. De meg kell adnia, hogy vad tetteim eléggé képes vagyok a művelődésre.

— Vad létére izlés a toillettekben és különösen bizonyos nyálankaságok megbeszélésében valami — rendkívüli — jegyzék meg Lord Bretland nyugodt száraz modorában, a mi azt a benyomást tette, mintha más kellemetlen megjegyzéseket hallgatna el.

A fiatal nő pajzán nevetéssel viszonzta Warrender kérdő tekintetét.

— Most valjában, hogy a legkevésbé sem tudja, hogy ki vagyok. Három percet adok nevem kitálalására, másfélórán büntetést fizet és pedig tizenkét gombos és negyedik számú keztyűket, ne feleddje és svéd bőrből legyenek. Elszalt feltartotta karcsu, szorgosan öltöztetett kezességét. — Mialatt kint padra felelt emlékező tehetőség, tegyük egy kis német a kertekben, mert még a roulette-hez való szenvedélyem sem képes en-

rendőrség többeket elfogott. A tömegek élételt a Concordia-térre vonult és az elfogottakat ki akarta szabadítani, de a rendőrség szétverte a tömeget. Otször ujult meg az ostrom és újra elfogatások történtek. A tüntetők és zavargók közt volt Dürölde is, a kit a lovas rendőrök lovak közé vettek és igezetben haladva, magukkal vitték. A lármozók innét a boulevard-okra vonultak. Az Elysée elé érkezve, maoskázott adtak. „Le Floquet-val! Le Carnot-val!” hangzott mindenfelől. Az ekkor kivonult vörös lovasok neki ment a tömegnek és szétgrasztotta. A „Café Amérioin” előtt izonyatos verekedés volt. Egy miszaki őrnagy, ki azt találta kiáltani „Le Boulanger”-vel, a tömeg áldozata lett, izonyan elverve, véresen vitték el a színhelyről.

A Milán királyi választási szerződése. A „Nouveau Presse”-nek Belgrádból július 13-iki kelettel a következőket írják: Tekintve a nagy érdeklődést, melyet a szerb királyi pár való-ügye mind-nütt felkelt, helyén való lesz, ha szövegszerűt közöljük az eddig csak tördökben ismert azon szerződésnek, melyet Milán királyi Natáia királynával kötött. A szerződés ezen teljességében, mely különféle, eddig még nem ismert s jelentőségű bíró pontokat foglal magában, érdekes betekintést enged mindkét fél eddigi családi életébe, míg másrészt feltűnteti a házassági vizualy politikai jelentőségét is, valamint azon rendkívüli gavalloer előzékenységét, a melyet a király ezen, sajnos oly macakosul visszautasított szerződés felajánlása által a királynéval szemben tanúsított. A szerződés fordításban azó szerint így hangzik:

Szerződés.

Ő felsége Milán, Szerbia királyja és neje, ő felsége Natáia királyné, tekintve:

1. hogy a közöttük a múlt évben kötött és alant személyes megegyező gyakorlati alkalmazásában nem bizonyult feltehetőnek arra, hogy a szándékolt ozólhoz vezessen;

2. hogy úgy a király, mint a királyné azt kívánják, hogy az egymás között létező viszonyok, mivelty egynékn közötti viszonyoknak feleljenek meg, és hogy fiuk, a trónörökös kiképzését Németországban fejze be;

3. hogy mindkét fél azon meggyőződésre jutott, hogy közös együttélés közöttük lehetetlen, és hogy fiuk érdekei azt követelik, hogy oly állapot létesíthessék, mely kizárja a házasság felbontását;

a következő szerződést, mely egymáshoz való kölcsönös viszonyokat a trónörökös nevelésére szabályozza, kötötték és a következő pontokban egyeztek meg:

1. A királyné önmagán kötelezi magát, hogy a trónörökös nevelésére a király különös meghívása nélkül nem tér vissza Szerbiába.

2. 1893. évi január 1-ig a királyné egész idő alatt állandóan Wiesbadenben fog lakni. A királyné ezen lakhelyét csak az esetben változtathatja meg, ha a király azt jóváhagyja és ahhoz írásbeli engedélyt adja. De magától értetődik, hogy a királyné a trónörökös szünetje alatt elutazhatik és ezen szerződés 1. pontjának figyelemmel tartása mellett Wiesbadenből rövid időre elutazhatik. Az esetben, ha a királyné a trónörökös iskola-ideje alatt egészségi okokból Wiesbadent el kell hagynia, ehhez mindig a király engedélyre szükseges.

3. 1893. évi január 1-ig a trónörökös nevelését a királyné közvetlen felügyelete alatt és a király által megállapított és jóváhagyott terv szerint, a melynek kereténél a királyné a királyné kell gondoskodni, nyeri és pedig a király által kinevezendő nevelő vezetés alatt.

4. 1893. évi január 1-től neveltetése Szerbiában folytatandó és ott fejezendő be.

gm egy fölőránál tovább tartani a kaszinó rozsz levegőjében. — mondá Warrender a fiatal nő.

— Miss Crosbie, tehát megengedi húsága, hogy azt higgye, mintha emlékező tehetőségnek ingerlő szerre volna szükségére? — kérdé Warrender erőltetett udvariasággal. — Még élénken emlékszem egy picnikre Ullazong-Soruban, a hol ön ugyan ezen kezesekkel kísértett egy kalocsót; más alkalommal látam apja választóinak élénk beszédet tartani a vámos előnyeiről és azelőtt kegyeskedett engom kúrtre tanítani.

— Oh kérem, kimájdjon meg az emlékek szegényétől. A civilizációz ócsodák művelést rajtam; férjem már Ausztráliában kezdte meg neveltetésemet és Lord Bretland bevégzi a művet itt Monte-Carloban. Így ni, most elvesztette fogadását mr. Warrender. Azt gondolta ön, hogy a többi amerikai barátói módjára én is egyből utazom át Európát? Ha ön ma este velünk akar érkezni a „Hotel des Angés”-ba — és ön mellékesen mondva ott sok anyagot fog látni, habár félek hogy közülök már egybenhányn nem tartoznak az é i régiókhoz — akkor bemutatom önt Featherstone generálisnak, a ki sokkal vonzóbb, ha ugyan még nem o-inálta meg ezt az ismerettségét.

— Oh! igen, erről pedig én már jól álhatok, — mondá Lord Bretland. Alig telt el egy fél óra, hogy Warrender látta a legnagyobb öszereget tenni „numéro treize”-re és átadni madame Faunónak a nyereséget.

— No, már azt mondhatom, hogy akkor nem vesztette idejét, mr. Warrender, de tanácsom, hogy legyen óvatos. Tudja ön azt, hogy madame Faunó általánoson a verszopónak nevezik? Borzasztó, nemde? De a sajtószeregség inkább lúnyában rejlik, nem személyében, a mit ön már észrevehettek.

— En nem vettem észre semmit — felelt Warrender elfojtott buzgósággal, ami nem kerülte el Mrs. Featherstone figyelmét — csak azt, hogy madame Faunó nagyon csinos, ingerlő asszony, a kinek legnagyobb különösége abban látszik rejteni, hogy társaságban szert rolettet játszani és hogy karom hosszúságának köszönhetem azt, hogy ma segítségére lehettem a játéknál.

— Ez olyan különöség, a mit egy

5. Németországban való neveltetésének ideje alatt a trónörökös szünetjét minden évben, az az a jul. 7-től szept. 6-ig terjedő időt átjárnál és ennek felügyelete alatt tartozkódtatni, és pedig akként, hogy szept. 7-én, anyjának nevenapján, ehhez visszatér. Ezenkívül a trónörökös minden évben huzviter és karácsonykor mindegyik jón, hogy ezen ünnepeken 10—10 napon át ott tartózkodjék. Az utazás ezen időben nem számíthatik be. Ezen pont érvénybe lép, mi-helyt jelen szerződés mindkét fél által aláírattott. (E megállapodás már ezen évre is érvényre juttattott volna, ngy hogy a trónörökös, ha a tárgyalások Wiesbadenben eredményre vezetnek vala, a zonnal at y já hoz uta z o t t v o l n a, hogy ott töltsa a szüneteket.)

6. A királyné önmagán kötelezi magát, hogy a trónörökös a német birodalom határain kívül sehorá sem vezeti, még a legrovidebb időre sem, ha csak ahhoz a király különös engedélyt irásban nem adta.

7. A király önmagán kötelezi magát, hogy a trónörökös, nagykorúsága napjától kezdve, minden huzvétii és karácsonyi ünnepra anyjához küldi, hogy ezen ünnepek alatt 10—10 napig ott tartózkodjék. Az utazás itt sem számíthatik be ezen időbe. Ep így kötelezi magát a király, hogy a szünetidő alatt, július 12-től szeptember 12-ig elküldi őt anyjához. A királyné azonban nincs joga ez idő alatt a trónörökös a király engedélye nélkül az udvarokban bemutatni.

8. 1893. január 1-től kezdve a királyné akár rövid időre, akár állandóan ott lakhatik, a hol tetszik, Szerbia kivételével.

9. A király formálisan és önmagán kötelezi magát, hogy úgy a maga, mint az állam részéről biztosítja neki mindazokat a jogokat, előnyöket és tiszteletet, melyeket magas állásában, mint királyné igényelhet.

10. A királynéknak joga van udvarhölgyeit és nemes kisasszonyait magának választani. De kinevezésüket irásban közölnie kell a királynéval, hogy a kinevezettek nevei az udvari naplóba bevezetessenek. Ha a királyné udvari marsallt és eszertartástestert is óhajtana, választása és előterjesztése alapján ezeket a király nevezi ki. A szükseghhez mérten a trónörökös mellé tanulói évei alatt 1—2 hadsegéd osztatik be, a kiket szintén a király nevez ki.

11. A trónörökösnek Németországban való nevelése alatt a királyné a maga és a trónörökös, valamint az udvar számára a király özvilági tájáról havonként 25,000 frankot fog kapni. A hadsegédek, az udvari marsallt, a szertartástestert a király fizeti. E 300,000 frank évi összegét akkor is megkapja a királyné, ha a trónörökös, mint nagykorú, már hazatért.

12. Mialatt a király és királyné saját szabad akaratukból e pontok fölött megegyeztek, ő felségeik Isten ástet úgy segejje — becsületiszavukat adják, hogy e feltételeket mindenben pontosan és lelkiismeretesen meg fogják tartani, hogy a közöttük levő surlódások megszűnjének. Mivel pedig a szerződés úgy az egyik, mint a másik félnek biztosítja a külső és a belső békét és egyttal a nemzeti dinasztia és a szerb állam érdekeit is követi, tehát államjogi jellegű birán, hogy fennmaradjon, a független s önálló szerb egyház metropolitája és püspökei megáldották, aláírták, valamint az állam pecsétjével és az összes állami miniszterek aláírásával is ellátották.

Jelen szerződés megállapítottán, két egyenlő példányban kiállították. Kelt Belgrádban és Wiesbadenben.

E szerződést Milán király ajánlotta fel nejeinek, mielőtt a választ kérte. A királyné azonban nem fogadta el a szerződést, mire Milán király rendelkezést tett a trónörökös visszahozatala iránt.

osomó más ember csak vele — mondá Mrs. Featherstone. En mind ebből nem hiszek semmit, mr. Warrender; gyónja meg inkább, hogy ez nem az első eset, hogy ön madame Faunó helyet tesz.

— Tökéletesen igaz Mrs. Featherstone, hogy én madame Faunó a mai nap előtt sohaem láttam, — felelt Warrender hidegen.

— Apropos! — szakítá félbe lord Bretland — ön emlékeznik-e a mi találkozásunkra Kilythéknél? Mi akkor az egész társasággal a polgárokönak beljára mentünk Hallingfordba. Ön bizonyosan nem sajnálta kevésbé Sir John kimultát, mint én.

— Sir Kilyth John meghalt? — kiáltott fel Warrender sápadtan és zavartan. Hogyan lehetséges ez? En nem hallottam erről semmit. Hiszen ön tudja, hogy én Angliát már három hónap előtt hagytam el. En Amerika hegyei közt voltam és újságot azalatt sohaem láttam.

— Es honnan jön most? — Parizsból, csak egy éjet töltöttem Anglia területén. Mondja meg kérem, hogy és mikor történt a szerencsétlenség?

— Két hónappal ezelőtt vadászni alkalmával jova levetette. Szegény Sir John! Egy keveset puritán, egy keveset elavult, de azért kitűnő öreg fiú! Nagyon szomorú ez az eset unokahágyára nézve, habár, a mint hallottam, ő mindig fájlalta, hogy nem helyezték anyja gyamsága alá. Most Mrs. Kilythben a sor; kívánatos lenne, hogy Helena kisasszony ne fejtse ki tovább a családi mániát.

Warrender hallgatott. A sok fájdalmas emlék elmosta az utolsó két óra benyomásait. Lelke még egyszer eltelt Helena emlékével; őy tisztán, színesen ragyogott emlékezetében, hogy szinte megszüntetelenségek látszott az anyagi összefüggésben és környezetben. Nem volt képes nevet kiejteni. Különben is, mi joga volt miatta aggodni? Sokkal búsabb és őzletlenebb volt, semhoggy kérdéseket tegyen, a mik elárulják a sebeket, melyeket Helena ejtett szívére.

Hirtelen Mrs. Featherstone-hoz fordult: — Ön madame Faunóval beszélt?

(Folytatása következik.)

Legujabb posta.

— A megszebesült Boulanger. Páris, július 16. Reggel 8 órakor kiadott orvosi jelentés szerinti kóreltelentik: Boulanger az éjet jól töltötte; a köhögés csakely. A kongeozók a tüdők irányában nem erősödtek. Az utolsó jelentések szerint Boulanger állapota láthatólag javul.

Táviratok.

— A német császár utja.

Memel, jul. 17. (Az „Aradi Közlöny” eredeti táv.) A német hajóraj Pétervárra menet tegnap este elhaladt Memel mellett. A „Blitz” nevű jelzőgőzös tegnap délután az itteni kikötőbe jött, hol átvéve a portát visszatért a hajórajhoz.

— Megye a német császár Rómába? —

Róma, jul. 17. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Itteni illetékes körökben nem talál megerősítést azon hír, mintha a német császár októberben Rómába menne.

— A n-igmándi választás —

Nagy Igmánd, jul. 17. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Az itteni választásnál Kun Miklós függetlenségi párti jelölt megválasztása bizonyos. Fél órákor délután 720 szűkössége volt ellenfelével szemben.

— Bulgária helyzete. —

London, jul. 17. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) A „Times”-nek jelentik Szófiából: Mint hírik, Buriánt Bécsbe rendelték, hogy Bismarck és Kálnoky küszöbön álló találkozás alkalmából kormányának szóbeli jelentést tegyen Bulgária helyzetéről. Még Ferdinand fejedelem közvetlen környezetében is azt rebesgetik, hogy a fejedelem állása felette nehéz, sőt csaknem tarthatatlan.

As
„ARADI KÖZLÖNY”
(Megjelen mindennap.)
Előfizetési feltételei.
Helyben házhoz hordva:
Hgy évre 12 frt — k
Fél évre 6 „ —
Negyed évre 3 „ —
Egy hóra 1 „ —
Vidékre szétküldve:
Egyévre 14 frt — k
Fél évre 7 „ —
Negyed évre 3 „ 30 —
Egy hóra 1 „ —
Felkérjük lapunk azon előfizetőit, kiknek előfizetése június végén lejárt, hogy az előfizetést a mielőbb megtenni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás álljon be.
Az „Aradi Közlöny” kiadóhivatala.

NAPTÁR.
Július 18. Szerda. Romai katolikus naptár. Arnulf, Prot. naptár: Jeno, Matern. Görög-ország naptár: (július 6.) Szarvest. Nap két óra 20 peroskor, nyüzgik 7 óra 50peroskor.
— A „Kölcsög könyvtár” kedden és szombaton délután 3—4 és pénteken délelőt 11—12 óra közt használható.

HIREK.
Arad és vidéke.
— Salacz Gyula porgármeister, kir. tanácsos a tegnap esti vonattal Budapestre utazott, hogy a vértanuk szobra munkájának miben állásáról meggyőződjk és Zala Györggyel értekezze.

— Kuttig Albin altábornagy, a 17. gyaloghadnag parancsnoka tegnap a 39. gyaloghadnag Aradon állomásozó mindkét zászlóalját megvizsgálta és beható szemle után ezek kiképzéséről rendkívül elismert leg nyilatkozott. Tegnap déiben az stábornagy a várbeli tiszt kassinóban együtt étkeszt a tizti kerral. Ma már visszatazik Nagyváradra.

— Az aradi vértanuk szobra elkészül a jövő év októberére. Zala György — mint a „Fővárosi Lapok”-ban olvassuk, serényen dolgozik rajta. A mellékalkatok közül az „Ebredő szabadság” ércbe öntött szobra a brüsszeli nemzetzöki kiállításon látható; az „Aldozat készség” és „Haroz készség” szintén ércbe vannak már öntve, valamint a vértanú tábornokok egy részének dombormívü éremképei is, a többieket most mintazza a művész. A „Haldokló harcos” mellékalkalok gipszmintája is kész s e hó végéig gipszbe öntik. A Huszár Adolf mintájának alapján — díj nélkül ajánlotta fel, a jövő hónapban szintén elkészül. Nincs tehát ok a késés miatti aggodalomra. A neki kiutalványozott pénzösszeget azért nem vette fel eddig, mert a folyó havival együtt kívánja kifizettetni, midőn az utolsó mellékalkatot is bemutatja Salacz Gyula polgármeisternek, kit az aradi bizottság a fővárosba küldött a munka

megtekintése végett, s ki mint egy feni nebbi hírnökben említjk, tegnap este már fel is utazott Budapestre.

— Kinevezés. S ólyom Andor vezéret jogaszt s lapunk kiváló tehetőségű munkatársát az aradi kir. törvényszék elnöke joggyakornokká nevezte ki. Az új joggyakornok tegnap tette le a hivatalos esküt.

— A borkrajczárok ellen. Arad város törvényhatósági bizottsága legutóbb tartott közgyűlésen tudvalegileg azon határozatot hozta, hogy jövő évi január 1-től kezdve — midőn a város a bor- és sörfogyasztási rezale jogot is házi kezelés alá veszi — a borfogyasztási városi illetéket hektoliterenként 1 frtről 2 frtra emeli fel, hogy ily módon közvetett adók útján emelve a városi jövedelmeket, ne legyen kénytelen a közöltségek fedezetéhez özéjából a már amugy is magas városi pótdadót emelni. — Ezen határozatot a borkereskedők, borkereskedők és koromsárosok károznak találván, tegnap délután 3 órakor a „Három király”-hoz özemzett vendéglőben az ügy felebbeszése végett népes értekezletet tartottak. Ott voltak: Varjass József, D o s m á n y József, Múlek Lajos dr., Barabás Béla dr., Grünwald Ferenoz, Besze János, Szendrey József, Pohl Károly, Mitterer József, Novotny Lajos, Schör Albert, Dengl József, Tóth János, Reuss György, Szabó Jakab stb. Az értekezlet egyhangúlag kimondta, hogy ezen újabb illetékemelés egy borkereskedő, mint borkereskedők, borkimérők, valamint általában Arad város közönségére nézve feletté határozatosnak találja és ezen határozatot felebebezi a miniszteriumhoz. Hogy az indokok minél teljesebben kimerítessenek, az értekezlet abban állapodott meg, hogy a termelők, vendéglősök és a törvényhatósági bizottságnak a határozathoz hozzá nem járult tagjai külön-külön nyújtanak be felebesztést. A termelők felebesztésének szerkesztésével Varjass József bizott meg, a vendéglősöket Barabás Béla dr. és a törvényhatósági bizottság kisebbségét M o s m á n y József dr. vezette.

— A vendéglősök és kávéosok egyetemes tartott ugyanezen tárgyban gyűlést. Ez közvetlen az előbb jelzett után ugyanazon helyen tartott meg. — Ezen egylet a hozott határozat értelmében nemcsak a borfogyasztási illeték emelése ellen felebebe, hanem megfellebbezi a városi kögyűlésnek azon határozatát is, melylyel kimondta, hogy jövő évi január 1-től a bor- és sörfogyasztási rezale jogot is házi kezelés alá veszi. A vendéglősök és kávéosok sérelmesnek találják magukra nézve ezen határozatot, mert a felebesztésnek vannak kitéve, mint a többi részéről. Ezen egylet felebesztésének szerkesztésével a gyűlés Barabás Béla dr., Novotny Lajos, Szendrey József, Hamodli Ferenoz és Pohl Károlyt bizta meg.

— Tartalékosok az ősi hadgyakorlatok. A 33. gyaloghadnag köztelékbe tartozó a folyó évi ősi hadgyakorlatokra behívott tartalékosoknak augusztus 24-én reggeli 7 órakor kell jelentkezniük az aradi várban, az ezred hadi-egységítő parancsnokságánál. A tartalékosok még asnap felszereltnek és másnap, augusztus 25-dikén vonaton Fehértemplomba küldetnek, hol a már akkor ott levő ezredhez fognak beosztatni s azzal együtt részt vesznek az ősi gyakorlatokon. — Az Aradon tartózkodó idegen illetőségű, más ezredhez tartozó gyakorlatra behívott tartalékosoknak augusztus 23-án kell jelentkezniük.

— Tízérek Aradon. A 7-ik tüzérezred Orozifavárol tegnap délelőt megérkezett Aradra és Gáj külvárosba szállásoltatott el. — A gyakorlatok más holnap megkezdődnek.

— Arlejtés a városnál. A színházpólet bádógtételének befejtését a gazdasági szüknléteknél tegnap tartott értekezleten D i a m a n t Miksa vállalta el, ki 480 frt 80 kr. kiküldési áról 37 százekeket engedett.

— Névgyakorlatok. K o h u Ede makói illetőségű Szegeden állomásozó honvédermeister vezetéknevének „Kormos”-ra kért átváltoztatása a belügyminiszterium által megengedtetett.

— A Magyarországi központi Irébel-nögyelet” gyermekkeresztendő képző intézetében az 1888-89. tanévben az előadások f. é. szeptember első napjaiban veszik kezdték, mert is mindezek, kik magukat gyermekkeresztendőkné kiképezni s ekep tiszteletre méltó állásra szert tenni óhajtának, felhivatnak, hogy fojyamadványaikat f. é. augusztus hó 30-áig az egylet iskola ügyi bizottságának elnökénél, R o s e n z w e i g - S a p h i r S a r o l t a urhölgyénél (lakik Margitsziget, nagy szálloda 237. szám) vagy pedig P e t e r f y S a n d o r urnál az intézet igazgatójánál (lakik: VII. Damjanich-utca 3. szám) nyújtsák be. A felvételi feltételei: 1. betöltött 16-ik korév; 2. egészséges testalkat; 3. feddhetlen előélet; 4. gyermekek iránti szeretet; 5. a magyar nyelv bírása szóban és írásban; 6. tartoznak négy elemi és két polgari iskolai osztály, esetleg hat elemi osztály bevezetését tanúsított bizonyítvány, és kereszt-, illetőleg szülei levél bemutatása mellett, felvételi vizsgának is alávetni magukat. A gyermekkeresztendő képző-tanfolyam két évig tart. A növendékek kivétel nélkül dijtalan tanításban részesíttetnek és a taneszközökkel is az egylet költségén látatlan el, étkezés, ruházat és lakásról maguk gondoskodnak. Egyttal közöljük

— A Magyarországi központi Irébel-nögyelet” gyermekkeresztendő képző intézetében az 1888-89. tanévben az előadások f. é. szeptember első napjaiban veszik kezdték, mert is mindezek, kik magukat gyermekkeresztendőkné kiképezni s ekep tiszteletre méltó állásra szert tenni óhajtának, felhivatnak, hogy fojyamadványaikat f. é. augusztus hó 30-áig az egylet iskola ügyi bizottságának elnökénél, R o s e n z w e i g - S a p h i r S a r o l t a urhölgyénél (lakik Margitsziget, nagy szálloda 237. szám) vagy pedig P e t e r f y S a n d o r urnál az intézet igazgatójánál (lakik: VII. Damjanich-utca 3. szám) nyújtsák be. A felvételi feltételei: 1. betöltött 16-ik korév; 2. egészséges testalkat; 3. feddhetlen előélet; 4. gyermekek iránti szeretet; 5. a magyar nyelv bírása szóban és írásban; 6. tartoznak négy elemi és két polgari iskolai osztály, esetleg hat elemi osztály bevezetését tanúsított bizonyítvány, és kereszt-, illetőleg szülei levél bemutatása mellett, felvételi vizsgának is alávetni magukat. A gyermekkeresztendő képző-tanfolyam két évig tart. A növendékek kivétel nélkül dijtalan tanításban részesíttetnek és a taneszközökkel is az egylet költségén látatlan el, étkezés, ruházat és lakásról maguk gondoskodnak. Egyttal közöljük

— A Magyarországi központi Irébel-nögyelet” gyermekkeresztendő képző intézetében az 1888-89. tanévben az előadások f. é. szeptember első napjaiban veszik kezdték, mert is mindezek, kik magukat gyermekkeresztendőkné kiképezni s ekep tiszteletre méltó állásra szert tenni óhajtának, felhivatnak, hogy fojyamadványaikat f. é. augusztus hó 30-áig az egylet iskola ügyi bizottságának elnökénél, R o s e n z w e i g - S a p h i r S a r o l t a urhölgyénél (lakik Margitsziget, nagy szálloda 237. szám) vagy pedig P e t e r f y S a n d o r urnál az intézet igazgatójánál (lakik: VII. Damjanich-utca 3. szám) nyújtsák be. A felvételi feltételei: 1. betöltött 16-ik korév; 2. egészséges testalkat; 3. feddhetlen előélet; 4. gyermekek iránti szeretet; 5. a magyar nyelv bírása szóban és írásban; 6. tartoznak négy elemi és két polgari iskolai osztály, esetleg hat elemi osztály bevezetését tanúsított bizonyítvány, és kereszt-, illetőleg szülei levél bemutatása mellett, felvételi vizsgának is alávetni magukat. A gyermekkeresztendő képző-tanfolyam két évig tart. A növendékek kivétel nélkül dijtalan tanításban részesíttetnek és a taneszközökkel is az egylet költségén látatlan el, étkezés, ruházat és lakásról maguk gondoskodnak. Egyttal közöljük

— A Magyarországi központi Irébel-nögyelet” gyermekkeresztendő képző intézetében az 1888-89. tanévben az előadások f. é. szeptember első napjaiban veszik kezdték, mert is mindezek, kik magukat gyermekkeresztendőkné kiképezni s ekep tiszteletre méltó állásra szert tenni óhajtának, felhivatnak, hogy fojyamadványaikat f. é. augusztus hó 30-áig az egylet iskola ügyi bizottságának elnökénél, R o s e n z w e i g - S a p h i r S a r o l t a urhölgyénél (lakik Margitsziget, nagy szálloda 237. szám) vagy pedig P e t e r f y S a n d o r urnál az intézet igazgatójánál (lakik: VII. Damjanich-utca 3. szám) nyújtsák be. A felvételi feltételei: 1. betöltött 1

BUDAPESTI TŐZSDE.

Julius 16-án.

Pénz		Áru		Pénz		Áru		Záloglevelek.		Pénz		Áru	
M. kir. arany. adóment. 4 1/2	102 10	102 40	Magy. orsz. bank részvény-társaság	—	—	Pesti közuti vaspálya	383	364	M. földhitelint. papírréték 5 1/2	102 75	103 25		
" papírradéék adóment. 5 1/2	90	90 30	Osztrák hitelintézet	311	311 20	Pesti közuti vasp. élvonalt-jegyek	110	215	" " " " " 4 1/2	100 60	101		
M. vasuti köl. 120 frt o. é. (300 fe.) 5 1/2	151 25	152 50	Osztr.-magyar bank	878	880	Budapesti III. kor. takarék.	108	110	" " " " " 4 1/2	95 25	95 65		
M. v. köl. 120 frt egyes dbkban	150 50	151	l. magyar iparbank	153	154	Országos központi	452	457	" " " " " 5 1/2	132	132 50		
M. 1869. kel. v. a. kötv. (els.)	97 50	98 50	Pesti magy. keresk. bank	712	715	Pesti hazai első	7325	7525	" " " " " 5 1/2	102 50	103		
adóment. 5 1/2	97 50	98 50	Bécsi bizt. társulat	200	205	Egyesült Budapest fővárosi takp.	452	455	Kisbirt. orsz. földh. int. 5 1/2	101 50	102		
M. 1873. kel. ár. v. szb. (els.)	126 50	126 50	Első magy. általános bizt. társ.	210	212	Magyar ált. takarékp. részvény	88	89	Osztr.-magyar bank o. é. 5 1/2	101 75	102 30		
adóment. 5 1/2	126 50	126 50	Fonctere pesti bizt. társ.	3050	3060	Alagut	145	147	" " " " " 4 1/2	99 90	100 60		
M. 1876. kel. aranyban (els.) adóment. 5 1/2	115	115 60	Magyar-francia bizt. társ.	71	72	Általános waggon kölos. társaság	69	72	" " " " " 4 1/2	99 90	100 60		
M. kir. nyereségy-kölcsön 100 frt	129 50	139 50	Pannonia vissz. társ.	175	180	"Franklin"-társulat	198	200	Pesti keresk. bank	102	103		
50 frt drbja	129 50	130	Concordia malom	980	996	Ganz és társa vasón. és gépgyár	826	830	" " " " " 5 1/2	101	101 50		
Tiszai és szegedi kölcsön 4 1/2	124 3/4	125 50	Első budapesti malom	403	410	Geschwindt-féle szeszgyár	330	332	" " " " " 5 1/2	101	101 50		
M. k. földm. kötvények 5 1/2	105	106	Erzsébet malom	870	880	Gyapjum. és biz. l. magyar	246	250	Albina tak. és hitelint.	101	101 50		
" " " " " 1867. zárad. 5 1/2	105	106	Hengermalom	242	244	Kereak, épülete	675	—					
M. k. földm. kötvények temesi 5 1/2	105	106	Lulva malom	525	530	Könyvnyomda „Athenaeum”	444	448					
" " " " " 1867. zárad. 5 1/2	105	106	Molnárak és sütők malma	252	255	Pesti	1070	1100					
M. k. földm. kötvények horvát-országi 5 1/2	104	—	Bátaszék és sütők malma	353	350	Középb. és téglagy. (Drasche)	221	222					
M. k. földm. kötvények erdélyi 5 1/2	104 25	105	Pannonia malom	765	760	Nemzetközi waggon-kölcsön-részvény-társaság	59	60					
" " " " " 100 frt 5 1/2	98 50	99	Viktoria malom	130	132	Pesti építő-társaság	—	—					
Szöllőészemlék. kötv. (100 frt) 5 1/2	99	100	„Adria” m. tengeri hajóz. részv. t.	175	176 50	Rimamurány-szigetvári, vasutv. társ.	100	101					
Pest. var. kölcsöne 1870. évből 6 1/2	106	107	Áltföld-fümei vasut 5 1/2	—	—	Salgótarjáni középb.	171	172					
" " " " " 1871. évből 6 1/2	107 25	109	Bátaszék domb-zákány vasut 5 1/2	—	—	Schlick-féle vasó. és gépgyár	152	154					
Budapest f. 1880. kölcsona 6 1/2	100 75	101 50	Déli vasut 5 1/2	—	—	Schlick-féle vasó. és gépgy. l. kib.	—	—					
Budapesti bankgy. részvényt.	100	100 50	Eszékleti vasut 5 1/2	154 50	155 50	Serfőzde első magyar	810	820					
Magy. ált. hitelbank	281	281 50	Erdélyi vasut 5 1/2	172 50	172 50	Sertészhalál	270	274					
Magy. jelz. hitel. II. kib. in. elismv.	—	—	Győr-sopron-ebenfurti vasut 5 1/2	—	—	Sóskinti kőbánya	110	120					
Magy. lez. s pénzváltóbank	89 25	89 60	Kassa-oderbergi vasut 4 1/2	142	143	Spodium- és onotitgyár	104	106					
			Magyar galicizai vasut 3 1/2	180 50	181 60	Szálloda-részvénytársaság	149	150					
			M. ny. v. (sz.-győr-galicizai vasut 5 1/2)	157 60	158	Téglá- és mészégető ujaljai	—	—					
			Osztrák áll.-mvasut 5 1/2	232 50	233	Török dohányrészvény	252	255					
			Pécs-barcsi vasut 5 1/2	—	—	Gőztéglagyár kőbányai szelvé. m. k.	105	105 50					
			Tiszavidéki vasut 5 1/2	—	—	M. jelz.-bank ny. kölos önközt. 4 sz.	—	—					
			Osztr. dunagőzhajózási társ. 5 1/2	—	—								

1470/1888. ki. 380 1-3 4768.888. szám. 379 1-2

Pályázat.

Csanádmegye Magyar-Bánhegye községében lenondás folytán fidesedésbe jött

jegyzői állásnak

az 1886. XXII. t.-cz VI. fejezetében előirt módon megejtendő választás utjánú be-töltésére határidőül f. évi augusztus hó 4-ik napjának d e 10 órája ezennel kitétik.

Javadalmazás.

Évi fizetés 400 frt, lakpénz 150 frt és a k. kincstártól kegyadománykép a községi jegyzőnek átengedett 10 kat. hold föld haszonélvezete.

Felhívtnak pályázni óhajtók, hogy az 1883 I. t.-cz 6. §-ában megszabott módon felszerelt kérvényeiket alólírott f. évi augusztus hó 3-ig nyújtsák be.

M.-Kovács háza, 1888. július hó 12. Babó Lajos, főszolgabíró.

Árverési hirdetmény.

Közhirre tétetik, hogy a lippa-tótvári uradalomhoz tartozó alább felsorolt bértárgyaknak további hasznosítása végett felsőbb jóváhagyás fentartásával írásbeli zárt ajánlatok tárgyalásával egybe-kötött nyilvános szóbeli árverés fog tar-tatni, melyre hasznosbérleti kívánók 10% bánompénzzel oly hozzáadással hivatnak meg, miszerint az árverési feltételek a m. kir. kincst. ispánságnál megtekinthetők.

Hasznosbérbe adatnak:

Lippán a kincst. urad. ispánságnál

188. évi aug. 2-án d. e. 9 órakor

Az álliosi 19 753. korcsma és ma-radványtöld, a lippai 2 670 iváncsa, a sistaroveczyi és lalasinczyi italmérési jogok.

Aradon, 1888. július 10-án.

M. ki. jószágigazgatóság.

(Utánnomás nem díjazatik.)

507888. gazd. sz.

Árlejtési hirdetmény.

Arad sz. kir. város gazdasági széke a színház-épület teljes befedésének átvállalása iránt folyó évi július hó 17-én a. e. 10 órakor árlejtést tart.

Kikiáltási ár 480 frt 80 kr. Bánompénzzel letendő a kikiáltási ár 10 százaléka készpénzben vagy elfogadható értékpapirokban.

Az árlejtésben részt lehet venni szóbeli és írás-beli ajánlatokkal. Az írásbeli ajánlatok lezártan a szóbeli árlejtés megkezdése előtt nyújtandók be, s csak akkor vétet-nek figyelembe, ha azokhoz a bánompénz mellékelve van, s ha az ajánlatottevő kijelenti, hogy az árlejtési feltételeket ismeri és elfogadja.

Az árlejtési feltételek a gazdasági tanácsnoknál az árlejtést megelőzőleg megtekinthetők.

Arad sz. kir. város gazdasági széke 1888. évi június hó 10-én tartott üléséből.

Kiadta: Varjassy Lajos, aljegyző.

Hirdetmény.

Szerb tövis név alatt ismert Xantium Spinosum kártékony növény tenyészésének ideje bekövetkezvén, a nyugomált. m. kir. földművelés. ipar- és kereskedelem-ügyi miniszterium 1872. évi 6420. sz. a. kelt körren-delete alapján felhívtnak a ház, kert- és földtulajdo-nosok és bérlők, hogy telkeiken, úgy azok előtt az utozán és külső földjeiken mutakozó szerbtövist még a mag kifejlődése előtt kiirtassák, a nyár folyamán alatt mutakozó sarjú hajtásokat is kivágassák és megsemmi-sítsék, mert mulasztás esetében a mellett hogy az írtás a mulasztó tulajdonos és bérlő költőségére hiva-talból fog elrendeltetni, azonfelül a város szegény-egyp-javára 2 frtől 10 frt-ig terjedő pénzbírságban fognak elmarasztaltni.

Aradon, 1888. június hó 18-án.

Urbányi, főkapitány.

Felhívás.

Az 1883. XLIV. t.-cz. 96. §. d) bekezdése értel-mében közhirre tétetik, miszerint az 1888. évre kivettelt összes adók előírattak, minétfogva felhívtnak az adó-teljesítők, hogy az adókat az előírt határidőig, illetve az esetenként előirt adók összesítése végett legkésőbb a f. évi augusztus 15-ig különbeni bírság terhe alatt az adóügyi osztálynál bemutassák.

Arad 1888 június hó 26-án.

A városi tanács.

26978 88. sz. M. kir. Államvasutak.

Pályázati hirdetés.

Az újgradiska-bródi vonal építéséhez szükséges következő anyagok szállására ezennel nyilvános pá-lyázat hirdettetik. u. m.

63200 drb elsőrangú közbenző tölgypalpfára, 22 csoport, vagyis mintegy 130 m.³ váltótalpfára, mintegy 3900 tonna 33,25 k. rendszerű aczélsínre, az ezen sín-ekhez való mintegy 450 tonna sinkapsoló szegekre, 22 csoport teljes, ezen sínrendszernek megfelelő Pohl szerkezetű váltók és 22 csoport 40526 szögű, ugyanezen sínrendszernek teljes keresztézerre.

A szállításra nézve a következők állapittatnak meg; u. m. 1. A fentebb elősorolt anyagok szállítása a m. k. államvasutaknál érvényben levő 24722/76. számú álta-lános, valamint tölgypalpfák és váltótalpfákra vonat-kozó 4033/77. számú aczélsínre és sinkapsoló szerekre vonatkozó 24483/79. számú különleges szállítási fel-tételek alapján eszközözendő.

2. A tölgypalpfák szállítására vonatkozó 4093/77. számú különleges szállítási feltételekben foglalt hatá-rozmányra nézve következő eltérések állapittatnak meg: a) a 2. §-ban a vágatási időszak iránti hatá-rozmány olyképp választatik meg, hogy a fának a szállítást megelőzőleg legalább hat hónappal de nem korábban mint két évvel előbb vágottatnak kell lennie.

b) a 7. §-ban az átvétel iránti határozomány oly-képen változtatatik meg, hogy a minőségi átvétel ugy a termelési, mint a szállítási helyre történelük. Ha az átvétel a termelési helyen történiük, tartoz-ik szállító az átvételből eredő összes költségeket fizetni, ha pedig az átvétel a szállítási helyen törté-nelük, szállító csak az átvételhez ez elrakáshoz szük-séges munkásokat tartozik saját költségére kiállítani.

A 3. §-nak az ütköző talpfák mennyiségére von-atkozó részét figyelmen kívül hagyatják, miután ez-uttal csupán csak közbenső talpfák iratnak ki.

3. A sínre, sinkapsoló szerek, váltók és keresz-tezősek szállítására a m. kir. államvasutaknál érvé-nyes szabványrajzok mérvadók.

4. Az említett szállítási feltételek és szabványrajzok a pályázati határidőig naponként a hivatalos órák alatt az anyag- és leltárbeszerzési szakosztálynál (Budapest, Andrassy-ut 75. sz.) és valamennyi üzlet-vezetőségül megtekinthetők, vagy pedig készpénz fizetés mellett a m. kir. államvasutak ó-pesti nyom-dájában megszerzethetők.

5. Minden ajánlattevőtől feltételeztetik, hogy az említett szállítási feltételeket és szabványrajzokat is-meri és elfogadja.

6. Az ezuttal kiirt anyagok két harmadrésze 1888. évi november hó végéig, a hátralévő egy har-madrésze pedig 1889. évi február hó közepéig okvet-lenül beazállítandó és rendszeresen átadandó Ha megállapított határidők valamelyikére a meghatáro-zott anyagmennyiség be nem szállittatik, jogában

álland a m. kir. államvasutak igazgatóságának a szállító keresetéből esetleg óvadékból a késedelem minden napja után az elkréve szállított anyagmennyi-ség értékének egy tízed százalékát bírságképpen levonni.

Ezen határozomány azonban nem vonatkozik a sínre és sinkapsoló szerek késedelmes szállítására, miután ezekre nézve a késedelmi bírságról már idé-zett különleges szállítási feltételekben gondoskodva van.

7. A szállítás a m. kir. államvasutak valamely állomására bérmentve eszközözendő s a beszállítási és termelési helyek, illetve az erdők, amelyekből az ajánlt talpfák és váltótalpfák erednek, az ajánlatban fontoson kiteendők.

8. Az ajánlatok kizárólag az e czétra felfektetett és az anyag- és leltárbeszerzési szakosztálynál, ugy-mint valamennyi üzletvezetőségül ugyan kapható úr-lapokon ezen rovattak pontos kitételek mellett, állí-tandó ki.

9. Szállító köteles lesz a m. kir. államvasutak nyugdíjigényével nem bíró alkalmazottai részére lé-teztett segélyalaphoz számlabeli következőknek 1% ával adományképpen hozzájárulni, mely járuléka számlák folyósítása alkalmával levonásba hozatik

10. Az 50 kr. bélyeggel ellátott lepecsételt aján-latok ezen külczimmel:

Ajánlat a 26978 88. számhoz, 1888. évi augusztus hó 10-én déli 12 óráig az anyag- és leltárbeszerzési szakosztálynak átadandók vagy posta útján megkü-lendendők.

Bánatpénzkepen az ajánlott anyagmennyiség ér-tékének 5% készpénzben vagy állami letételekre alkalm-as értékpapirokban legkésőbb 1888. évi augusztus hó 9-ig déli 12 órájáig a m. kir. államvasutak budapesti főpénztáránál letendő. Az ajánlatban ennek megtör-ténte megemlítendő, de a letéti jegy hozzá nem csatolandó.

1. Az az ajánlati úrlapban előirt egységék sze-rint tisztán és olvashatóan számban és betűkben ki-írandó, kitüntetendő továbbá, hogy az anyag ezen ár mellett, mely beszállítási helyre bérmentve szállítva ajánltatik.

Ajánlat részmenyiségre is tehető.

12. A lényeges részekben javításokat vagy vaka-rásokat felmutató ajánlatok egyáltalán nem vétetnek figyelembe.

13. Az itt elősorolt feltételektől eltérő ajánlatok, továbbá olyanok, melyek nem a kitézött határidőre érkeznek vagy táviratilag tétetnek, nemkülönbön azok, melyekre nézve az előirt bánompénz le nem tétetett, figyelembe vételre nem számíthatnak.

14. A m. kir. államvasutak igazgatósága fentartja magának azt a jogot, hogy az ajánlattevők közt te-kintet nélkül az arra és feltételekre szabadon választ-hasson; továbbá, hogy az ajánlott mennyiségből tetszés szerinti részmenyiséggel szállítást is átenged-hesse olyformán, hogy az ajánlók az ily részbeni szállítást is elfogadni köteleztetnek, ha csak ajánla-tukban ezt ki nem zárták, végre, hogy a czél elérése tekintetében bármely másfele intézkedést tehessen.

Budapest, 1888. július hó 3-án.

Az igazgatóság.

2517. sz.

Árverési hirdetmény.

Az alólírott főerdőhivatal kerületében levő erdőtisztasok és egyéb erdészeti bértárgyaknak folyó évi november hó 1-től leendő bérbeadása iránt a következő sor-renden fognak az árverések megtartatni:

Folyó évi július hó 30-án d. e. 10 órakor

a lippai főerdőhivatal irodájában, valamint a csálai és vállemai erdészek irodájában.

Folyó évi július hó 31-én d. e. 10 órakor

Szépfa (Schöndorf) község házául.

Folyó évi augusztus hó 1-én d. e. 10 órakor

a pécskai és dorgosi erdészek irodájában

Folyó évi augusztus hó 2-án d. e. 10 órakor

az apátfalvi erdész irodájában.

Folyó évi augusztus hó 3-án d. e. 10 órakor

a sistaroveczyi erdész irodájában.

Mindazok, kik az árverésen részt venni szándékoznak, kötelesek a kikiáltási ár 10%-át bánompénzzel letenni. Zárt ajánlatok 50 krow tétlyeggel és a megajánlott hasznosbérnek 10%-át tevő bánatpénzzel ellátva, a szóbeli árverés megkezdése előtt a főerdőhivatalnál és az illető erdőgondnokságoknál benyújthatók. Az írásbeli ajánlatok-ban határozottan kijelentendő, hogy ajánlattevő a hasznosbéri feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti, a holdanként megajánlott bérösszeg betikkkel és számokkal tisztán kiírandó s a zárt ajánlatok boritékára pontosan kiteendő azon birtokrészelte nev és sorzáma, melyre az ajánlat tétetik. Ajánlattevők igazolni kötelesek bérlői képességüket és kielégítő vagyoni állásukat. Oly régi bérlő, ki a multra nézve bérlési hátralékban van, vagy csödgymáság alatt áll, vagy ki nyereség vágyból eredő büntettért elíteltetett, árverésre nem bocsáttatik.

A részletes feltételek, valamint az árverés alá kerülő bértárgyak kimntatása ezen főerdőhivatalnál és az illető erdőgondnokságoknál a hivatalos órák alatt betekintheetők.

Lippán, 1888. július 13-án.

Magy. kir. főerdőhivatal.

Nyomatja és kiadja az Ungerleider-féle könyvnyomda Aradon.